

Maffiatheater in het Astridpark

Advocaat Kris Luyckx en spijtoptant Dejan Veljkovic zaten doodleuk in de comfortabele zitjes van het Astridpark. © PHOTO NEWS

Wat is hét belachelijke feit van het sportweekend: Kevin Pauwels die toevallig in zijn laatste wedstrijd nog eens (mag) winnen of make-laar-sjoemelaar-omkoper Dejan Veljkovic die doodleuk in de hoofdtribune van het Astridpark zit, vergezeld van zijn advocaat Kris Luyckx?

Veljkovic, ja toch? De spijtoptant in de zaak Propere Handen is na meer dan een maand in de bak vrijgelaten onder voorwaarden. Hij mag dus gaan en staan waar hij wil, als hij maar bij bepaalde personen en clubs weg blijft. Het gerucht deed de ronde dat hij politiebescherming zou genieten na zijn bekentenissen. Die reiken verder dan de Belgische voetbalscene, wellicht tot in Montenegro, Servië en Cyprus. Balkan-boys en zij niet alleen, kunnen door-gaans niet lachen om fratsen zoals verlinken en spijt betuigen in de hoop er zelf minder slecht uit te komen. Ik ben geen specialist, maar het zou de eerste spijtoptant niet zijn die ze na een toevallig incident ergens in een hoekje vinden.

Niemand had Veljkovic nog gezien, maar uitgerekend in het weekend dat zijn valse facturen in het lang en breed in een deel van de media werden uitgesmeerd, mét bedragen én Balkan-bedrijven én filières in kaart gebracht, beslist dat heerschap om vergezeld van zijn advocaat op een mooie zondagmiddag naar de topper Anderlecht-Club te gaan. Om na de wedstrijd gewoon de straat op te wandelen, onder luid boegeroep: maffia, maffia.

Dat hele theater werpt vragen op.

Eerste vraag: op welke zitjes zaten Veljkovic en Luyckx? Wie was zo onhandig/arrogant/dom (schrappen wat niet past, tenzij alles van toepassing is) om zijn/haar plaatsjes te geven of te verkopen aan de spilfiguur van zowel een zwartgeldcircuit, een witwasfilière als een poging tot matchfixing?

Gratis of betaald, doet er eigenlijk niet toe, maar zou wel leuk zijn om weten of hij heeft betaald voor zijn zitjes. Misschien participeert hij wel in de kapitaalsverhoging die Coucke nastreeft. Stel je voor: uiteraard geen makelaar meer, maar met zijn Montenegrijnse brievenbussen aandeelhouder op RSCA samen met Coucke.

Het zal niet gebeuren. Daarnaast is het al

even onwaarschijnlijk dat Veljkovic van de week naar Neerpede heeft gebeld met de vraag twee kaartjes op zijn naam klaar te leggen. Wellicht had hij bot gevangen. Als Meester Kris die kaartjes heeft geregeld, is de vraag: wat wilde hij daarmee bereiken of bewijzen?

Zoals het er nu naar uitziet, heeft het alles van een statement. Gewoon tonen: wij zijn hier en wij gaan niet weg want wij zijn van niemand bang. Of Anderlecht de daver op het lijf jagen: jaaa, over jullie hebben we ook van alles verteld. Of de media bespelen.

In dat kader past die wandeling langs verongelijkte fans vergezeld door de televisiecamera. Wie twee kaarten in de hoofdtribune kan regelen, geraakt normaal ook aan een parkeerplaats binnen de stadionmuren. Niet dus. Er was geen kramp te bekennen, ook geen rare reactie, geen agressie, Dejan en Kris leken wel blij met de belangstelling die misschien in hun kraam past.

Meester Kris kan straks pleiten dat het proces al in de media is gevoerd, waarna hij de beelden toont met dat maffia-geroep: “Mijn cliënt kan geen eerlijk proces meer krijgen.”

Nogmaals, het klopt dat Veljkovic mag gaan en staan waar hij wil als hij zich aan de voorwaarden van het gerecht

houdt, maar dat moet de voetbalbond niet belletten om alle figuren die in deze zaak tot over hun oren in de stront zitten tijdelijk een stadionverbod op te leggen. Al was het maar om het spel te laten prevaleren op de rest.

Over dat spel moeten we het nog even hebben, want Anderlecht-Club was een hele aardige wedstrijd. Club is van de week dan wel weggezet als een bende kleuters, door een Oostenrijkse club godbetert, maar speelde gisteren een kampioenenwaardige partij. Beide clubs hadden kunnen winnen, maar de trainer van Anderlecht zag het even anders: “Qua amusement was het een leuke match, maar qua voetbal zeker geen grootse topper. Er was in het begin maar één ploeg: Brugge. Nadien komen wij wat meer in de match, maar ook in de tweede helft speelden wij eigenlijk niet ons spel. Als je kijkt naar het aantal kansen, is een draw terecht. Maar als je kijkt naar het geleverde spel, verdiende Club iets meer de overwinning.” Of het een goede trainer is, die Fred Rutten, dat moet nog blijken, maar het is wel een eerlijke trainer.

Het bezoek van Dejan Veljkovic en Meester Kris op Anderlecht heeft alles van een statement. Gewoon tonen: wij zijn hier en wij gaan niet weg want wij zijn van niemand bang